

ŘEKNETE TO DO VRBY

Jak byste řešili problém toulavých koček?

„Dal bych je paní, která ví, co s nimi.“

(Marek Štěrbák)

Miroslav Hula, místostarosta města, Kyjov

Otázka je, jestli jsou to kočky dvouohé nebo čtyřohé (smích). S těmi dvouohými bychom si už nějak poradili a navíc je u nás v Kyjově spousta mladých chlapců. Ale teď vážně. S těmi čtyřohými jsou problémy větší. Asi bych je nechal vykastrovat a odvezl do hodonínské zoologické zahrady.

Marek Štěrbák, řidič z povolání, Ježov

Nějakou kočku bych vykastrovat a nějakou dal do útulku. Když je utopíte, je to takové smutné... Dal bych je nějaké paní, která ví, co s nimi. U nás v Ježově je hodně takových žen, co se starají o kočky. Dokonce se po nich ptají a vyhledávají je.

Josef Halíček, myslivec, Hroznová Lhota

Tak především bych prosil rodiče, kteří chtějí kočkou obdarovat svoje děti za vysvědčení nebo na Vánoce, aby tak nečinili! Dítě to za pár dnů omrzí a rodiče pak zvíře vypustí do přírody. Jenže ono tam není zvyklé se samo žít, a tak se potuluje kolem lidských obydlí. To už je problém a nedá se s tím nic dělat. Nezbyvá, než kočku odchytit a dát do útulku.

Miroslav Drbal, architekt, Brno

Podle mě kočky patří do domácnosti, a proto bych jim udělal nějaký útulek. Stejně jako pro nás, staré pány, by se měly vytvořit samostatné útulky! (dlouhý smích)

Stanislav Látal, stavební dělník, Rohatec

Doma mám asi dvanáct koček. Všechny jsou vykastrované a tedy opatřené. Řešil bych to útulkem, kde by se o kočky někdo staral. Moje manželka se v tomto angažuje a dělá vše pro to, aby kočky netrpěly.

Tatiana Velčovská, na mateřské dovolené, Veselí nad Moravou

Jedině kastrací! Veškeré toulavé kočky se musí odchytávat a zařadit, aby se už dál nemnožily. Potom je dát lidem, kteří o ně mají zájem. To je v dnešní době jediné řešení!

Miroslav Menšík, obchodní zástupce, Dubňany

Nerozumím problému, ale řešením by byl asi odchyt a předání tomu, kdo má kočky rád. Tak nějak. Kdo je má rád, ať je chová.

Jana Svobodová, servírka, Kyjov

Vůbec netuším... (dlouze přemýšlí). Kastrace by byla asi tím nejlepším řešením. Jinak skutečně nevím! Především by si měli lidé kočky hlídat, aby se tolik netoulaly. Ale to je přetěžká věc.

Vladimír Jež, výtvarník, Kyjov

Určitě by z nich byl vynikající ledvinový pás! Kočky totiž mají dobrou srst (smích). Ať se na mě ale za to, prosím, ochrání zvířata nezlobí! Jinak mám kočky rád, spíše ale ty dvouohé (opět smích). A protože u nás na bůž chytají kočky čtyřohé všechny myši, tak bych je nechal žít! Ale jenom v přírodě! Ty z ulice jen na ten ledvinový pás.

Marie Schovancová, pečovatelka v domácnosti, Kyjov

Já bych se jich určitě nezabavovala, protože sami máme doma kočku a vím, jak je to milučké zvířátko... (dlouze přemýšlí). Sama nevím, je-li kastrování tou pravou cestou. Asi ano. Ještě by se mohlo zbudovat více útulků. Utratit, to ne! Tak by se měli hledat zájemci, kteří by se o kočky starali. Chybí větší osvěta.

Zaznamenal Tonda Vrba

Vnorovy slavily sto let od povýšení na městyse

VNOROVY – Velkou slávu zažívaly o víkendu Vnorovy. Vzpomínkovým večerem a výstavou si obyvatelé připomněli, že před sto lety povýšil František Josef I. jejich obec na městyse.

„Pátečním večerem jsme zavzpomínali na slavné osobnosti, které mají ke Vnorovům vztah. Vybrali jsme ty nejhlavnější: hudebního skladatele Leoše Janáčka, spisovatele P. Františka Zýbala a básníka Jana Skácela,“ uvedl spoluautor večera i výstavy Josef Kočíš. Expozice ve sportovní hale návštěvníkům nabídla nejen kopie listin Františka Josefa o povýšení obce na městyse, ale i dobové pohlednice a životopis Leoše Janáčka. Přímou v akci pak mohli všichni sledovat šikovně ruce řemeslníků a samozřejmě nechyběly ani jejich výrobky. „Tato část výstavy ukazuje, co všechno ve Vnorovech umíme. Je to zastoupeno dvacet různých řemesel,“ upozornil Josef Kočíš.

Druhá polovina výstavy připomínala, jak se ve Vnorovech žilo na počátku minulého století.

Část výstavy připomněla, jak se v obci žilo na počátku minulého století.

Foto 3x Lenka Fojtíková

Jednotlivé bloky zachycovaly činnost na poli, před stodolou, v ševcovské dílně, kuchyni, jizbě nebo kostele. V každém oddělení byly figuríny nastrojené do tradičních lidových krojů odpovídajících dané situaci. „Je to vlastně ukázka vnorovských kro-

jů. Zimními počínaje, přes všední, letní, dožínkový a svatební. Vše uzavírá smuteční kroj. Ten je na výstavách málokdy k vidění. Myslím ale, že smutek spojený s odchodem člověka ze světa je přirozenou součástí našeho života, proto by neměl na výstavě chybět,“ uvedla spoluautorka výstavy Jana Smutná. Mimořádný zájem obyvatel vzbudily krátké dokumentární filmy ze šedesátých let minulého století. Zachycují sklizeň broskví, rajčat a oslavy dožínky. Na klasický film je tehdy natočil Mirek Zálezlák. „Nechali jsme vše zpracovat na DVD. Jsou to pro nás cenné dokumenty,“ uvedl starosta obce Antonín Gazárek. „Je to všechno krásné! Vůbec jsem netušila, že jsou Vnorovy městysem!“ podívovala se osmdesátiletá Marie

Fotokopie historického dokumentu.

Ivanová. Oslavy kulatého jubilea pokračují o tomto víkendu. (Podrobný program naleznete v kulturním servisu.)

LENKA FOJTÍKOVÁ

Osmdesátiletá Marie Ivanová vůbec netušila, že Vnorovy jsou městyse.

Deratizátoři vytáhli do boje proti hlodavcům

REGION – Zaparkovaná dodávka a poblíž muži, kteří se ze všech sil snaží zvednout kanalizační poklop. To je v posledních týdnech poměrně častý obrazek v ulicích měst a obcí regionu. Nejde přitom o žádné zlodějíčky, co by si chtěli za odevzdané železo ve sběru přivydělat, ale o pracovníky deratizačních firem. Potkanům totiž přeje počasí, a tak je nutné preventivně zakročit.

Většina měst provádí pravidelnou deratizaci proti hlodavcům na jaře. Kvůli nadprůměrně teplému podzimu vznikly obavy z jejich

přemnožení, proto mnohde přistoupili k podzimnímu hubení. „Větší pozornost jsme věnovali lokalitám, kde je výskyt hlodavců čtenější,“ řekl Vladimír Šimeček z odboru investic a rozvoje městského úřadu v Kyjově. Podobným způsobem zakročili proti myším a potkanům i ve Veselí nad Moravou. „Žádný extrémní výskyt jsme sice hlášený neměli, pro jistotu jsme ale preventivní hubení provedli,“ informovala Andrea Jarošová z oddělení správy města veselského městského úřadu.

Hubení hlodavců před příchodem zimy není na škodu ani podle

vedoucího hodonínské hygienické stanice Libora Šmída. „Vzhledem ke stávajícím klimatickým podmínkám může nyní docházet k lokálnímu přemnožení hlodavců. Především potkani se velmi rychle množí a včasný zákrok je tak na místě,“ vysvětlil. K hubení potkanů používají deratizační firmy osvědčené prostředky, jako například Hubex nebo Lanirat. Výrobci přitom uvádějí, že jedy mají v místě nástrahy téměř devadesátiprocentní účinnost. „Při jejich kladení se musí dodržovat přísná bezpečnostní pravidla, aby se jedy nedostaly,

kam nemají. Zároveň je důležité, aby lidé nedávali hlodavcům příležitost k přemnožení vyhazováním jídla do popelnice nebo kontejnerů,“ apeloval Rudolf Chmela z deratizační firmy Chavet ve Vracově.

Potkani patří mezi nejrozšířenější živočichy. Kromě velké části Antarktidy žijí prakticky všude na světě. Dospělý jedinec může vážit až 900 gramů a dorůstá zhruba třiceti centimetrů. V jednom vrhu může mít samice potkana i šestnáct mláďat a odchová asi pět vrhů do roka.

PETR FRIDRICH

Připomněli si výročí úmrtí kněze Antonína Šuránka

OSTROŽSKÁ LHOTA – Úmrtí kněze P. Antonína Šuránka (†3. 11. 1982) si minulé úterý připomněli v Ostrožské Lhotě. Na bohoslužbu a poté i k jeho hrobu zaměřili věřící z celého Hradištska i Hodonínska.

Kněz, který zemřel v pověsti svatosti a v současné době se jedná o jeho blahověstění, totiž působil v duchovní službě v obou okresech. Jen ale do doby, než ho komunisté v padesátých letech zavřeli a v sedmdesátých letech odebrali státní souhlas.

Památku P. Šuránka si spolu s věřícími připomnělo i patnáct kněží. „Byl to velmi zásadový, asketický člověk. Přísný k sobě, ale milosrdný ke druhým. Setkal jsem se s ním v době, kdy jsem byl kaplanem v Uherském Hradišti. Měl tehdy zákaz vykonávat duchovní službu. Mám na něj velmi pěkné vzpomínky,“ zavzpomínal rektor Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci P. Vojtěch Šíma. „Když jsem byl bohoslovcem, pobýval jsem s ním o prázdninách v kapli na

Antonínku. Právě v té době se dozvěděl, že nesmí sloužit. Když jsem pak měl ve Veselí prímiciční mši svatou, nesměl koncelebrovat,“ přidal další vzpomínku P. František Sedláček, pocházející

z Veselí nad Moravou. Bohoslužby se zúčastnili ale i mladí kněží, kteří už P. Antonína Šuránka osobně nezažili. „Jsem školním kaplanem a spirituálem na Arcibiskupském gymnáziu

v Kroměříži, kde studuje mnoho věřících dětí z celého Slovácka. Otec Šuránek je stále obrovským vzorem nejen pro nás kněze, ale i pro mladé lidi,“ řekl P. Pavel Štuška. LENKA FOJTÍKOVÁ

Po mši svaté věřící zaměřili ke hrobu P. Antonína Šuránka, který zemřel v pověsti svatého kněze. Foto Lenka Fojtíková

JAK BYSTE ŘEŠILI PROBLÉM TOULAVÝCH KOČEK?
Napište nám svůj názor do diskuze na www.naseslovacko.cz

Viz též rozhovor na straně 7: „Naším snem je, aby kočky byly nedostatkové zboží, říkájí kočičí mámy.“